

Производството пред първата инстанция е образувано по тѣжба на пострадалия Б. Б. Д., ЕГН ***** от гр. *** срещу А. Д. Н. от гр. *** за престѣпление по чл.130, ал.1 от НК, за това, че:

На 20.08.2022г. около 10:00 часа в гр. ***, *** нанесъл побой и причинил на Б. Б. Д. от гр. ***, ЕГН ***** лека телесна повреда, изразяваща се в кръвонасядане и оток на горен и долен клепач на дясното око с притваряне на очната цепка, лек кръвоизлив /назално/ в същото око, довели до разстройство на здравето – временно и неопасно за живота.

В съдебно заседание повереникът на частния тѣжител – адв. Д. Ц., пледира за постановяване на осѣдителна присѣда. Счита, че от събраните по делото доказателства се установява извършеното престѣпление и авторството на подсъдимия в осѣществяването му.

Защитникът на подсъдимия в лицето на адв. Д. С., прави обстоен анализ на събраните в хода на съдебното следствие доказателства и доказателствени средства. Излага съображения, че деянието е извършено от подсъдимия в състояние на силно раздразнение предизвикано от пострадалия с насилие, от което са настѣпили и е било възможно да настѣпят тежки последици за виновния. На следващо място навежда доводи, че в конкретния случай следва да се приложи института на реторсията. Алтернативно намира, че са налице предпоставките за приложението на института на чл.78а от НК, поради което предлага подс. А. Н. да бъде освободен от наказателна отговорност и да му бъде наложено административно наказание глоба.

Подсъдимият А. Д. Н. не се признава за виновен, дава обяснения и в последната си дума иска да бъде оправдан.

Сѣдът, като взе предвид събрания по делото доказателствен материал, преценен поотделно и в съвкупност и съобразно вътрешното си убеждение, намира за установено следното от фактическа страна:

Подсъдимият А. Д. Н. е *** в гр. ***, живее в ***, обл.***, у****българин, български гражданин, със средно образование, работи, женен, неосѣждан /реабилитиран/, ЕГН ***.

Тѣжителят Б. Б. Д. и подс.А. Д. Н. се познавали и не били в лоши отношения.

Тѣжителят Б. Б. Д. и св. Г. Г. Ц. имали сключен граждански брак от 23.03.2002г., от който имали родено едно дете. Впоследствие отношенията им се влошили и те решили да се разделят.

На 31.07.2022г. св. Г. Г. Ц. напуснала семейното жилище и заживяла на семейни начала с подс. А. Д. Н.. Вследствие на това отношенията между тѣжителя и подсъдимия се влошили. Тѣжителят няколко пъти търсил по телефона подс.А. Н. за да изяснят отношенията си. На 20.08.2022г. около 10:00 часа тѣжителят Б. Д. управлявал лекия си автомобил в района на

пицария „****“, наоѓајќа се в ж.к. *** в гр. ***. В един момент възприел подс. А. Н., че се движи пред него. Изпреварил го и спрял автомобилa си пред автомобилa на подс. А. Н.. Двамата излезли от леките коли като между тях възникнала разправия. Подс. А. Н. нанесъл на тѣжителa силен удар с юмрук в областта на лицето/дясното око/. Б. Д. паднал на земята, а подсѣдимия започнал да го рита. С намесата на свидетелите Н. В. Г. и Л. Я. Г. инцидента приключил. Подсѣдимият веднага се качил в автомобилa си и си заминал. Свидетелката Н. Г. сигнализирала полицейските органи, като на мястото на инцидента пристигнали св.П. И. К. – *** в *** РУ при ОД МВР ***, заедно с колегите си Р. И. и П. И.. Полицейските служители възприели, че Б. Д. е с наранявания по главата и извикали екип на ЦСМП гр. ***, който оказал първа помощ на тѣжителa. На 20.08.2022 г. Б. Д. бил прегледан и от съдебен лекар, за което му било издадено Съдебно-медицинско удостоверение № 389/2022г. На същата дата Б. Д. подал сигнал до *** на *** РУ ***. По случая била извършена проверка, при която били снети писмени обяснения от тѣжителa, подсѣдимия и свидетелите на инцидента. На А. Н. и на Б. Д. били съставени протоколи за предупреждение на основание чл.65, ал.1 и 2 ЗМВР. Материалите по преписката били изпратени на РП-***, която с постановление от 21.09.2022г. отказала да образува наказателно производство по случая и прекратила преписка №4961/2022г. по описа на същата прокуратура. В резултат на нанесените удари тѣжителaт Б. Д. получил кръвонасядане и оток на горен и долен клепач на дясното око с притваряне на очната цепка, лек кръвоизлив /назално/ в същото око, охлузване по дясната скула, кръвонасядане по горен ляв клепач, оток в лявата слепоочна област и кръвонасядане по гърба.

Горната фактическа обстановка се установява по несъмнен начин отчасти от обясненията на подсѣдимия А. Н., изцяло от показанията на свидетелите: Н. В. Г., Л. Я. Г., П. И. К., П. К.ов И., К. К. С., Т.М.П., Р. И. И. и Б. М. Б.; съдебно медицинско удостоверение №389/2022г.; от заключението на вещото лице Н. Ю.С. по назначената съдебномедицинска експертиза, прокурорска преписка №4961/2022г. на РП-***, както и свидетелство за съдимост по отношение на подсѣдимия А. Д. Н..

От показанията на св. Л. Я. Г. се установява, че на датата на процесното събитие се движел с лек автомобил по бул.“****“ в гр. ***. По пътя видял спрели автомобили и помислил, че е станало пътнотранспортно произшествие. Преустановил движението на автомобилa и излязъл за да види какво става. Възприел, че двама души се разправят на пътното платно. Посочва, че А. Н. нанесъл удар на тѣжителa, при което последния паднал на земята. Тѣй като подс. Н. започнал да рита тѣжителa тръгнал да ги разтървава. Отишъл до подсѣдимия и му казал "Какво правиш бе човек, ще го пребиеш." Тогава подс. А. Н. се качил в автомобилa и си заминал. Посочва, че Б. Д. бил неадекватен и с хематоми по главата, поради което се обадили на бърза помощ.

От показанията на св. Н. В. Г. се установява, че на датата на процесното събитие заедно със съпруга си Л. Я. се прибирали вкъщи. Движели се с лек автомобил **** по бул.*****. Пред снек бар „****“ видели спрели автомобили. Помислили, че е настъпило пътно транспортно произшествие. Съпругът ѝ преустановил движението на автомобила. Дватама слезли от леката колата и възприели, че тъжителят бил на земята, а подс. А. Н. му нанасял побой. Посочва, че след като А. Н. си заминал отишла до тъжителя. Възприела, че Б. Д. има отоци по лицето и е необходимо да му бъде оказана медицинска помощ, поради което се обадила на телефон 112.

От показанията на св. П. И. К. се установява, заема длъжността *** в *** РУ ***. Твърди, че във връзка с получен сигнал от ОДЧ на *** РУ при ОД МВР *** за нанесен побой на лице от мъжки пол в района на бул.***** с колегите си Р. И. и П. И. посетили мястото на инцидента. Там били свидетелите Л. Г., Н. Г. и тъжителят Б. Д., който бил с хематом на едното око и със следи от наранявания. Извикали екип на Бърза помощ и проверели разговор с тъжителя като му разяснили да подаде писмен сигнал в ** РУ МВР за случилото се.

От показанията на свидетеля св. П. К.ов И. се установява, че заема длъжността старши полицай в *** РУ ***. Твърди, във връзка получил сигнал от ОДЧ заедно със свидетелите Р. И. и П. К. отишли на местопроизшествието, където установили пострадалото лице, което било с наранявания по главата.

От показанията на св. Р. И. И. се установява, че получили сигнал от ОДЧ за сбиване на бул.*****. Посетили местопроизшествието, където заварили паркиран автомобил и един мъж, който бил с нараняване и кръв по главата. Твърди, че след малко пострадалото лице било транспортирано до болнично заведение от екип на спешна помощ.

От показанията на свидетеля Б. М. Б. се установява, че е работил по случая и е изготвил докладна записка до *** ** РУ *** по прокурорска преписка №4961/2022г. по описа на РП-****. Сочи, че е изпълнил указанията на наблюдаващия прокурор като е снел писмени обяснения от запознатите със случая лица и е съставил предупредителни протоколи по ЗМВР на тъжителя и пострадалия.

От показанията на св. К. К. С. се установява, че на датата на процесното събитие бил на автомивка. В един момент установил, че има няколко пропуснати входящи обаждания от Б. Д. и му позвънил по телефона. Тъжителят му казал, че пътува с линейка до ЦСМП гр. ***, тъй като му бил нанесен побой. Той веднага и отишъл в ЦСМП, където изчакал тъжителя, който бил на рентгенови снимки. Възприел, че дясното око на Б. Д. било затворено и посиняло. Посочва, че закарал тъжителя до ВМИ ***, отделение по съдебна медицина за да си извади медицинско свидетелство. Междувременно тъжителят му разказал, че с подсъдимият А. Д. са се разминали с автомобилите си. След като спрели и излезли от леките коли,

подс. А. Д. с един удар го свалил на земята и започнал да го рита.

От показанията на св. Т.М.П. се установява, че от 2002г. дъщеря ѝ - Г. Г. Ц. - живеела с тъжителя Б. Д.. Сочи, че двамата имали сключен граждански брак и дете – П. Б.в Д.. Твърди, че на 20.08.2022г. по телефона и се обадил синът ѝ М.Ц., който ѝ съобщил, че Б. Д. е в Спешна помощ.

Посочва, че когато се прибрала от село видяла, че Б. Д. е със затворено дясно око. Твърди, че закарала тъжителя до личния му лекар, който му издал болничен лист за 15 дена. Съдът дава вяра на показанията на свидетелите Н. В. Г., Л. Я. Г., П. И. К., П. К.ов И., К. К. С., Т.М.П. , Р. И. И. и Б. М. Б.

като последователни, логични, безпротиворечиви вътрешно и помежду си, взаимнодопълващи се, както и в съответствие с останалите събрани по делото доказателства от обективен характер, поради което намери, че са добросъвестно дадени.

Въз основа на гореизложените гласни доказателства следва безспорният извод, че събитията на инкриминираната дата са се развили именно по описания в настоящите мотиви начин. Обстоятелствата, установени от тези свидетели са в съответствие със заключението на съдебно медицинската експертиза. От заключението на вещото лице, прието е неоспорено от страните в съдебно заседание, е видно, че при инцидента на 20.08.2022г. на Б. Б. Д. е причинено: Контузии на лицето състоящи се в кръвонасядане и оток на горен и долен клепач на дясното око с притваряне на очната цепка, лек кръвоизлив /назално/ в същото око, охлузване по дясната скула, кръвонасядане по горен ляв клепач, оток в лявата слепоочна област и кръвонасядане по гърба. Описаните травматични увреждания са резултат от тъпи травми и е възможно да са получени, по начина описан в документите по делото – а именно нанесен побой с ръце и крака. Кръвонасядането и отокът с притваряне на очната цепка, и кръвоизливът в дясното око са довели временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Здравното значение на останалите увреждания се свежда до болка и страдание.

По изложените съображения съдът приема за безспорно установено, че на процесните дата и място подсъдимият е причинил на тъжителя описаните в тъжбата увреждания. Съдът приема, че уврежданията са причинени с удари с юмрук и крака, тъй като данни за механизма на нараняването се съдържат единствено в показанията на св. Л. Я. Г., който заявява, че подсъдимият е нанасял такива удари по тялото и главата на тъжителя.

В обясненията си подс. А. Д. Н. твърди, че на 20.08.2022г. около 10 часа управлявал личния си лек автомобил в ж.с. “****”, като на улица *** се разминал с жалбоподателя Б. Д., който се придвижвал с лек автомобил *** Твърди, че Б. Д. го последвал, изпреварил го и спрял внезапно пред неговия автомобил. Твърди, че тъжителят слязъл от леката кола, насочил се към него е започнал да му отправя обидни думи и заплахи. Той направил опит да излезе от автомобила, но тъжителят Б. Д. му попречил като му притиснал крака с вратата. Тогава натиснал по силно и с вратата ударил тъжителя по

носа, след което привел в движение автомобила и си заминал. Твърди, че вследствие на притискането с вратата кракът му бил силно зачервен и след три четири дни посинял. Твърди още, че тъжителят многократно е отправял към него обидни думи изрази и се заканвал с физическа саморазправа.

Съдът не дава вяра на обясненията на подсъдимия, в частта им, в която твърди, че е ударил тъжителя един път при опит да излезе от автомобила, както и че тъжителят му е притиснал крака. По отношение на обясненията на подсъдимия А. Н. на *** място следва да се отбележи, че същите освен доказателствено средство са и средство за защита, поради което са повлияни от желанието на подсъдимия да се оневини за извършеното от него престъпление. На второ място, обясненията на А. Н. досежно твърдението, че не е удрял тъжителя, не отговарят на истината. Това е така, тъй като същите се опровергават по категоричен начин от останалите гласни доказателства средства, съдържащи се в показанията на анализирания по-горе свидетели, а именно показанията на св. Л. Я. Г. и Н. В. Г.. Показанията на посочените свидетели са източник на преки доказателства, тъй като те са очевидци и възпроизвеждат независимо един от друг непосредствените си възприятия относно факта, че на инкриминираната дата подсъдимият е нанесъл побой на пострадалия. На следващо място те не са в близки отношения нито с подсъдимия нито с тъжителя. В тази насока следва да се има предвид, че до въпросния ден и час те не са познавали тъжителя и подсъдимия. И не на последно място съдът не кредитира обясненията на подсъдимия А.в в частта им, в която твърди, че е ударил тъжителя с вратата на автомобила, поради собствената им алогичност и неубедителност. Безспорно е по делото, че тъжителят е искал да проведе разговор с подсъдимия, именно затова, след като го е видял го е последвал. Няма обаче никаква логика в обясненията на подсъдимия, че тъжителят му е пречил да излезе от автомобила като е затиснал вратата. Обратното, той е искал да разговарят за отношенията на подсъдимия с бившата му жена. Липсват обективни данни тъжителят с каквито и да е било свой действия да е причинил някакво нараняване или увреждане на подсъдимия.

По делото бяха разпитани и доведените от жалбоподателя - свидетели С. Б.ов С., Н. Н.Л. и Г. Г. Ц..

В показанията си свидетелят С. Б.ов С. твърди, че на 20.08.2022г. заедно с подсъдимия А. Н. и св. Н. Н.Л. извършвали строително - ремонтни дейности в блок *** в *** гр. Плевен. Около 10 часа подс. А. Н. излязъл за да закупи строителни материали. Когато се върнал им разказал, че Б. Д. му препречил пътя. Твърди, че когато подс. А. Н. понечил да излезе от колата тъжителят му затиснал левия крак с вратата. Твърди още, че тъжителят лъхал на алкохол и при опита на подсъдимия А. Н. да излезе от автомобила ударил тъжителя с вратата по носа. Посочва, че левия крак на подсъдимия бил зачервен в областта на коляното.

Свидетелят Н. Н.Л. твърди, че на 20.08.2023г. помагал на подс. А. Н.

при извършване на ремонти дейности в блок *** ж. к. „****“. Тъй като трябвало да облепят стените подс. А. Н. излязъл за да закупи тиксо. Когато се върнал им казал, че някакъв човек, с който си имал проблеми му затиснал крака с вратата на автомобила. Твърди, че няколко дни след това кракът на А. Н. го болял и бил зачервен.

В показанията си св. Г. Г. Ц. твърди, че с тъжителя Б. Д. имали сключен граждански брак от 02.03.2002г., но през месец октомври 2022г. се развели. Твърди, че след развода тъжителят многократно е отправял закани към нея и подсъдимия А. Н.. Посочва, че на 20.08.2022г. подс. А. Н. извършвал ремонт на апартаменти в ж.к. „****“. Сочи, че подсъдимия й казал по телефона, че Б. Д. е слязъл от колата, тръгнал към него като отправял закани, обиди. Посочва, че тъжителят затиснал с вратата на автомобила кракът на подс. А. Н..

Съдът не възприема и не кредитира показанията на свидетелите Н. Н.Л., С. Б.ов С. и Г. Г. Ц. по следните съображения:

По същество показанията на тази група свидетели, макар и взаимно подкрепящи се, противоречат на останалия събран по делото доказателствен материал. Те не присъствали на процесното събитие, показанията им са производни/опосредени/, тъй като преразказват, разказаното им от подс. А. Н. за случилото се между него и тъжителя. В голямата си част те възпроизвеждат версията на подсъдимия и се явяват единствено в подкрепа на защитната теза на А. Н..

Разгледани в частност Г. Г. Ц. живее фактически с подсъдимия. Свидетелите Н. Н.Л. и С. Б.ов С. работят заедно с подсъдимия и както сами заявиха са в приятелски отношения с него. Казано по друг начин, изброените по-горе свидетели са от най-близкото обкръжение на подсъдимия и няма как да не са заинтересовани от изхода на настоящото производство.

Ето защо съдът не възприема и не кредитира показанията на тази група свидетели като неистински, опосредени и противоречащи на останалия събран по делото доказателствен материал, дадени единствено с цел да обслужват конкретните нужди на момента в полза на подсъдимия, но не и да подпомогнат изясняването на истината по делото.

По изложените съображения изградената от подс. А. Н. версия, подкрепена и от показанията на свидетелите Г. Г. Ц., Н. Н.Л. и С. Б.ов С. не намира подкрепа от останалия доказателствен материал, поради което съдът намира, че се касае за версия на защита, която като невярна, съдът отхвърля.

Във връзка с доводите от страна на защитата, че престъплението следва да се квалифицира по чл.132, ал.1, т.3 от НК във вр. с чл.130, ал.1 от НК, съдът намира за необходимо да посочи, че същите се явяват неоснователни. От установената фактическа обстановка, не може да се приеме, че деянието е извършено при условията на чл.118 от НК. Пострадалият Б. Д. не е нанесъл тежка обида на подсъдимия, нито е упражнил насилие над личността му. Липсват каквито и да е било

доказателства в тази насока.

Второ възражение на защитата е, че в случая са налице условията на реторсия – чл.130 ал.3 от НК, тъй като взаимно са разменени удари.

И това възражение е неоснователно. Леките телесни повреди по степен на увреждане са два вида - с разстройство на здравето - чл. 130 ал.1 НК и без разстройство на здравето - чл.130 ал.2 НК. В т.15 и т.16 на Постановление № 3 / 79г. Пленумът на Върховния съд е дал тълкувание, с което е обяснил обективните и субективни признаци на двата вида леки телесни повреди. Разстройство на здравето по смисъла на чл.130 ал. 1 НК има, когато е налице леко увреждане анатомическата цялост на организма или тъканите, както и леки изменения във физиологическите функции извън болката и страданието. Лека телесна повреда без разстройство на здравето - чл.130 ал.2 НК има, когато увреденият претърпява само болки или страдания, които се изразяват в кратковременни телесни болки, предизвикани от посегателството върху различни части на тялото. В Тълкувателно решение № 51 от 16.09.1989г. по н.д. № 41/89г, ОСНК, Върховният съд, общо събрание на наказателните колегии приема, че съдът може да приложи чл.130 ал.3 НК и да освободи тези, които са си причинили само еднакви по степен на увреждане телесни повреди, тоест когато и двете телесни повреди са с разстройство на здравето или и двете са без разстройство на здравето. Това е така, защото в чл.130, ал.1 и 2 НК законът предвижда два различни състава на престъпления, макар и от един и същ вид - леките телесни повреди. Те имат различни обективни и субективни признаци и за тях са предвидени различни наказания. Такъв извод налага и граматическото тълкуване на чл.130, ал. 3 НК, в който се посочва, че повредата, с която нападеният е отговорил, трябва да бъде „такава”.

По делото липсват обективни данни на подсъдимият А. Н. да са причинени каквито и да било увреждания. Той не се е снабдил с медицински документи, от които да е видно дали има увреждания и в какво се изразяват те, а и твърденията му в тази насока не се подкрепят от показанията на свидетелите очевидци на инцидента.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът прецени, че с деянието си подсъдимият А. Д. А.в от гр. ***, е осъществил от обективна и субективна страна състава на чл.130, ал.1 от НК, като на 20.08.2022г. около 10:00 часа в гр. ***, *** нанесъл побой и причинил на Б. Б. Д. от гр. ***, ЕГН ***** лека телесна повреда, изразяваща се в кръвонасядане и оток на горен и долен клепач на дясното око с притваряне на очната цепка, лек кръвоизлив /назално/ в същото око, довели до разстройство на здравето – временно и неопасно за живота.

Налице е извършено деяние. Деянието е извършено от подсъдимия А. Д. Н.. Извършено е виновно, при форма на вината - пряк умисъл - деецът е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е настъпването на общественотоопасните последици и е искал настъпването на

тези последици. Деянието съставлява престъпления според Наказателния закон на Република *** и е обхванато като съставомерно от нормите на чл.130, ал.1 от НК. Деецът подлежи на съответно наказание.

За извършеното от подс. А. Д. Н. престъпление към момента на извършване на деянието в закона са предвидени наказания лишаване от свобода до две години или пробация.

Видно от приложеното свидетелство за съдимост, подс. Н. е осъждан със споразумение №29/20.03.2023г., влязло в сила на същата дата постигнато по н.о.х.д.№1**/2023г. по описа на РС-Н., като по това осъждане е настъпила реабилитация по право; не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на глава XXVIII от НК, и от деянието му няма настъпили съставомерни имуществени вреди, подлежащи на възстановяване. При наличието на тези материалноправни предпоставки за приложението на чл.78а от НК, съдът счита, следва да бъде освободен от наказателна отговорност за деянието, като му се наложи административно наказание “глоба”.

При индивидуализация размера на така посоченото наказание, съдът отчита всички обстоятелства по делото – сравнително невисоката степен на обществена опасност на извършеното от подсъдимия. Като смекчаващи отговорността обстоятелства съдът доброто процесуално поведение, като и че самият той следва да се определи като лице с ниска степен на обществена опасност. Отегчаващи отговорността обстоятелства не се установяват.

С оглед на така изложеното, най-справедливо е на подс. А. Д. Н. да се определи и наложи наказание “глоба” в размер на минимално предвидения, а именно – 1000, 00 /хиляда лева./

Съдът намира, че така наложеното наказание би подействало поправително-възпитателно и предупредително-възпиращо на подсъдимия.

При този изход на процеса и на основание чл.189, ал.3 от НПК подсъдимият А. Д. Н. следва да заплати да заплати на частния тъжител Б. Б. Д., от гр. *** направените по делото разноси в размер на 1477,40 лева за адвокатско възнаграждение и възнаграждения на вещото лице.

По изложените съображения съдът постанови присъдата си.